

Ο Ιπποκράτης και η σχολή του θεωρεί τον εγκέφαλο έδρα της ψυχής και των νοητικών λειτουργιών. Στο «Περί της ιεράς νόσου» υπάρχει μια μοναδική περιγραφή του εγκεφάλου.

..... Ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ διπλῶος ὥσπερ καὶ τοῖσιν ἄλλοισι ζῴοισιν ἅπασιν· τὸ δὲ μέσον αὐτοῦ διείργει μῆνιγξ λεπτή· διὸ οὐκ αἰεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τῆς κεφαλῆς ἀλγέει, ἀλλ' ἐν μέρει ἐκάτερον, ὅτε δὲ ἅπασαν¹.

Επιπλέον, η μελέτη της επιληψίας είναι μια εξαιρετική μαρτυρία για τη συμπεριφορά του σώματος και του εγκεφάλου κατά την εκδήλωση της ασθένειας.

Οι Αλεξανδρινοί γιατροί Ηρόφιλος και Ερασίστρατος με βάση τον κεφαλοκεντρισμό του Ιπποκράτη δείχνουν πως ο εγκέφαλος περιέχει κοιλότητες (κοιλίες). Ο Γαληνός 2^ο αιώνα μ.Χ. συνεχιστής των Αλεξανδρινών διακρίνει τρεις κοιλίες, πρόσθια, μεσαία και οπίσθια.

Το μοντέλο του Γαληνού υιοθετείται και από τους πατέρες της εκκλησίας Νεμέσιο και Αυγουστίνο για τον εντοπισμό των ψυχικών λειτουργιών που παρόλη την απλότητα του είναι πρόδρομος για μια θεωρητική και ερευνητική πορεία που εξακολουθεί και στις μέρες μας.

3.3 Ανατομία και λειτουργία του νευρικού συστήματος.

Το νευρικό σύστημα είναι το μέσο με το οποίο ο άνθρωπος προσλαμβάνει, κωδικοποιεί, αποθηκεύει, ανακαλεί και αντιδρά στα ερεθίσματα του περιβάλλοντος, ώστε ο άνθρωπος να επιτυγχάνει την προσαρμογή και την επιβίωση του. Οι νευροψυχολογικές έρευνες ενισχύουν την άποψη ότι είναι δυνατή η πειραματική προσέγγιση των νοητικών φαινομένων.

Έτσι οι έρευνες του Johannes Müller έδειξαν ότι η ποιότητα της εμπειρίας μας δεν εξαρτάται από τα αντικειμενικά γνωρίσματα των ερεθισμάτων, αλλά από τους εξειδικευμένους νευρώνες που αντιδρούν σ' αυτά.

Τοιουτοτρόπως, ενισχύθηκαν οι Καντιανές απόψεις σχετικά με την υποκειμενικότητα της γνώσης ενώ συγχρόνως οι κατακτήσεις της νευροβιολογίας προσφέρουν ένα βιολογικό στοιχείο στην επιστημολογία σύμφωνα με το οποίο η φύση της γνώσης είναι άμεσα συνδεδεμένη με τα χαρακτηριστικά των οργάνων της γνώσης (Robinson, 1986).